

Christopher Paolini

ELDEST

FRAGMENT

Eldest

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

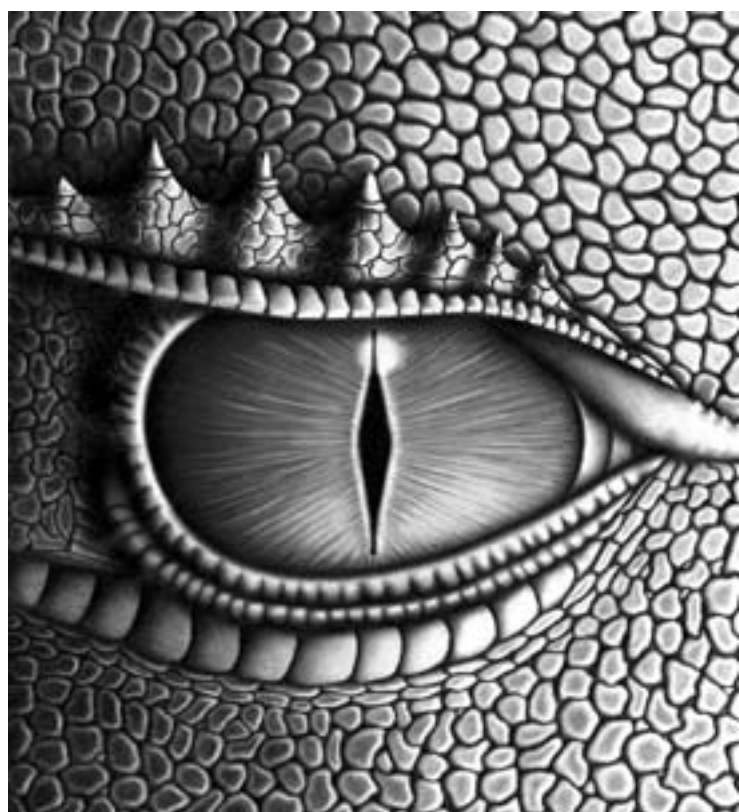
E-knihy v edici:
Christopher Paolini – Eragon
Christopher Paolini – Eldest
Christopher Paolini – Brisingr

Christopher Paolini
Eldest – e-kniha

Copyright © Fragment, 2011

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ELDEST

PRVOROZENÝ

ODKAZ DRAČÍCH JEZDCŮ

DRUHÝ DÍL

Christopher Paolini

*Jako vždy věnuji tuto knihu své rodině. A také svým úžasným
příznivcům. Pouze díky vám se toto dobrodružství mohlo uskutečnit.*

Sé onr sverdar sitja hwass!

OBSAH

Dvojí ztráta	16
Rada starších.....	23
Pravda mezi přáteli	33
Roran	41
Hon na lovce.....	49
Safiřin slib	57
Rekviem.....	63
Věrnost.....	69
Čarodějnice, had a svitek.....	73
Hrothgarův dar	86
S vervou	92
Odveta.....	100
Az Sweldn rak Anhûin.....	107
Celbedeil.....	119
Démanty noci	132
Temná mračna	141
Po svižné řece	147
Unášení proudem	156
Arya svit-kona.....	164
Ceris.....	170

Rány minulosti	178
Rány současnosti	185
Tvář nepřítele	193
Šíp do srdce.....	202
Vzývání Dagshelgru.....	209
Borové město	220
Královna Islanzadí	226
Ohromující setkání.....	240
Přesvědčení	244
Odezva	253
Odchod	259
Na skále Teġnaeír.....	265
Tajný život mravenců	282
Pod stromem menoa	294
Labyrint opozice.....	306
Na tenké niti	317
Elva.....	323
Probuzení	330
Proč bojuješ?.....	333
Černý svlačec.....	345
Podstata zla.....	360
Obraz dokonalosti.....	371
Vyhlazovač.....	378
Narda.....	390
Kladivo dopadne.....	402
Počátek moudrosti.....	417

Rozbitá vejce a opuštěné hnízdo	430
Dračí dar	438
Na hvězdné mýtině	454
Přistání na pevnině	459
Teirm	464
Jeod Tyčka.....	471
Nečekaný spojenec	475
Útěk.....	485
Dětská hra.....	498
Předzvěst války	501
Rudá čepel, bílá čepel	509
Vize blízké a vzdálené	516
Dary.....	527
Hrdlo oceánu	535
Závod s kančím okem	541
Do Aberonu	548
Hořící pláň.....	557
Mračna války	573
Nar Garzhvog.....	578
Čarodějčin nápoj.....	585
Bouře propuká.....	596
Přibližování.....	604
Prvorozený.....	609
Dědictví	617
Shledání	625

DĚJ ERAGONA,

prvního dílu Odkazu Dračích jezdců

Eragonovi je patnáct a žije na farmě se strýcem Gerem a bratrancem Roranem. Gero a jeho nyní již zesnulá žena Mariana Eragona vychovali. O Eragonově otci se nic neví; matka Selena, Gerova sestra, krátce po jeho narození odešla a od té doby ji nikdo neviděl. Během jedné ze svých loveckých výprav v Dračích horách Eragon nečekaně objeví lesklý modrý kámen a odnese si jej domů. Později kámen praskne a vylhne se z něj dračí mládě. Když se jej Eragon dotkne, objeví se mu na dlani stříbřitá značka, a tak mezi nimi vznikne nezrušitelné pouto a z Eragona se stává jeden z legendárních Dračích jezdců.

10

Dračí jezdcí byli ustaveni před několika tisíci lety po velké válce elfů s draky, aby zaručili, že mezi těmito dvěma rasami už nikdy nedojde k podobnému nepřátelství. Jezdci se stali strážci míru, učiteli, léčiteli, přírodními filozofy a díky svému spojení s draky také největšími kouzelníky. Pod jejich vedením a ochranou země zažívala zlaté časy.

Když do Alagaësie přišli lidé, byli připojeni k tomuto vyvolenému řádu. Po mnoha letech míru však zrůdní a bojovní urgalové zabili draka mladého lidského Jezdce Galbatorixe. Ze ztráty draka a odmítnutí starších Jezdců dát mu nového byl Galbatorix tak rozrušen, že se rozhodl svrhnout Jezdce.

Ukradl jiného draka, kterému dal jméno Šruikan, a ovládl ho pomocí temných kouzel, potom kolem sebe shromáždil skupinu třinácti zrůdců: Křivopřísežníků. S pomocí svých krutých učedníků svrhl Jezdce, zabil jejich vůdce Vraela a prohlásil se králem Alagaësie. Ovládnout Alagaësi se Galbatorixovi podařilo jen zčásti, protože elfové a trpaslíci si uchovali svou samostatnost tím, že se skryli na uta-

jených místech, zatímco odpůrci nového krále mezi lidmi založili na jihu Alagaësie nezávislou zemi zvanou Surda. Po osmdesáti letech otevřených rozporů způsobených zničením Jezdců se ani dalších dvacet let nedařilo kritickou situaci vyřešit.

A uprostřed této křehké politické situace se najednou ocitá Eragon. Bojí se, že je ve smrtelném nebezpečí, neboť je všeobecně známo, že Galbatorix zabil každého Jezdce, který mu nepřísahal věrnost. Ukryje proto malou dračici před vlastní rodinou a tajně ji vychovává. Dá jí jméno Safira podle draka, o němž se mu zmíní vesnický vypravěč Brom. Zanedlouho jeho bratranec Roran odchází z farmy za prací, aby vydělal dost peněz a mohl se oženit s řezníkovou dcerou Katrinou.

V době, kdy už Safira přerostla Eragona, přicházejí do Carvahallu dva hroziví, podivní cizinci zvaní ra'zakové a hledají tajemný kámen, tedy Safiřino vejce. Safira ve strachu před nimi uletí s Eragonem do Dračích hor. Eragon ji sice přesvědčí, aby se vrátila zpátky, ale zjistí, že mezitím ra'zakové srovnali jeho domov se zemí. Eragon najde v sutinách Gera, zmučeného a vážně zraněného.

Gero brzy nato zraněním podlehne a Eragon přísahá, že ra'zaky vypátrá a zabije. Už na útěku Eragona zastaví Brom, který již o Safiře ví, a požádá Eragona, aby ho mohl ze svých vlastních důvodů doprovázet. Eragon souhlasí; Brom mu věnuje meč Zar'roc, který kdysi patřil jednomu Jezdci, ale odmítá mu prozradit, jak ke zbrani přišel.

Eragon se během cest od Broma mnohému naučí, včetně umění bojovat s mečem a kouzlit. Nakonec ale stopu ra'zaků ztratí a jsou nuceni navštívit město Teirm, aby s pomocí Bromova starého přítele Jeoda našli doupě ra'zaků.

V Teirmu se Eragon setká s výstřední bylinkářkou Angelou, která mu věští osud a předpoví, že mocné síly budou bojovat o to, aby řídily jeho osud; předpoví mu také milostný vztah k ženě urozeného původu; to, že jednoho dne opustí Alagaësi a nikdy se už nevrátí; a též zradu, která přijde z jeho vlastní rodiny. Její společník, kočkodlak Solembum, mu udělí také pár rad. Pak Eragon, Brom a Safira odjíždějí do Dras-Leony vypátrat ra'zaky.

Brom nakonec Eragonovi prozradí, že je spojencem Vardenů – skupiny vzbouřenců, kteří usilují o svržení Galbatorixe – a že se v Carvahallu dlouhou dobu skrýval a čekal, dokud se neobjeví nový Dračí jezdec. Také mu vysvětlí, že před dvaceti lety s Jeodem ukradli Safiřino vejce Galbatorixovi. Během tohoto únosu Brom zabil Morzana, prvního a zároveň posledního z Krivopřísežníků. Nyní existují už jen dvě dračí vejce, z nichž obě má stále Galbatorix.

Poblíž Dras-Leony ra'zakové přepadnou Eragona a jeho společníka. Brom chrání Eragona, ale v boji je sám smrtelně zraněn. Ra'zaky však nečekaně zažene tajemný mladý muž jménem Murtagh, který tvrdí, že je už delší dobu stopoval. Brom zemře následující noci. S posledním dechem se přizná, že sám kdysi býval Jezdcem a jeho dračice se také jmenovala Safira. Eragon pohřbí Broma do pískovcové hrobky, kterou Safira promění kouzlem v čirý diamant.

Nyní již bez Broma se Eragon a Safira rozhodnou přidat k Vardenům. Nešťastnou náhodou je však Eragon v Gil'eadu zajat a přivezen ke Stínu Durzovi, Galbatorixovu pobočníkovi. S Murtaghovou pomocí Eragon z vězení uteče a vezme s sebou dalšího zajatce, elfku Aryu, která je v bezvědomí. Z Eragona a Murtagha se stanou velcí přátelé.

Arya se s Eragonem v duchu spojí a sdělí mu, že převážela Safiřino vejce mezi elfy a Vardeny v naději, že by si dračice mohla vybrat nového Jezdce a pro něj se vylíhnout. Jenže během poslední cesty ji přepadl Durza a ona byla nucena kouzlem odeslat vejce pryč a tak se dostalo až k Eragonovi. Teď je Arya vážně zraněná a potřebuje lékařskou pomoc Vardenů. V myšlenkách ukáže Eragonovi, kde tyto vzbouřence najít. Začíná napínavý závod s časem. Eragon a jeho přátelé urazí skoro čtyři sta mil za osm dní. Pronásleduje je skupina urgálů, kteří je uvězní v nebetyčných Beorských horách. Murtagh, který s nimi původně nechtěl k Vardenům jít, se již nemůže vrátit a musí Eragonovi přiznat, že je synem Morzana.

Odsuzuje však skutky svého otce a utekl z Galbatorixova dvora proto, aby se mohl vydat vlastní cestou. Ukáže Eragonovi obrovskou jizvu přes záda, k níž přišel jako dítě, když po něm Morzan ho-

díl svůj meč Zar'roc. A tak Eragon zjistí, že jeho meč kdysi patřil Murtaghovu otci, který zradil Jezdce a zavraždil mnoho svých bývalých druhů.

Už to vypadá, že urgálové pobijí Eragona a jeho přátele, ale na poslední chvíli je zachrání Vardenové, kteří jako by vystoupili ze skály. Ukáže se, že vzbouřenci sídlí ve Farthen Dûru, duté hoře deset mil vysoké a deset mil široké. V této hoře se také nachází hlavní město trpaslíků – Tronjheim. Eragon je odveden k vůdci Vardenů Ažihadovi a Murtagh uvězněn kvůli svému původu. Ažihad objasní Eragonovi mnoho věcí, mimo jiné i to, že Vardenové, trpaslíci a elfové uzavřeli dohodu, že když se objeví nový Jezdec, bude jej zpočátku cvičit Brom a pak Jezdec dokončí svůj výcvik u elfů. Eragon se teď musí rozhodnout, zda se bude této dohody držet.

Eragon se seznámí s králem trpaslíků Hrothgarem a Ažihadovou dcerou Nasuadou; jeho mysl a schopnosti prověřují Dvojčata, dva holohlaví a nevraživí kouzelníci, kteří slouží Ažihadovi; utká se s Aryou, která se mezitím uzdravila; a znovu potkává Angelu se Solembumem, kteří se přidali k Vardenům. Eragon se Safirou také požeňnají jednomu z vardenských osiřelých nemluvnat.

Eragonův pobyt ve Farthen Dûru naruší zprávy o urgálské armádě, která se blíží trpasličími chodbami. V bitvě, jež následně vypukne, je Eragon oddělen od Safiry a musí bojovat sám se Stínem Durzou. Durza je daleko silnější než kterýkoli člověk, snadno Eragona přemůže a rozsekne mu záda od ramene po bok. Naštěstí v tom okamžiku Safira s Aryou prorazí střechu sálu – šedesát stop široký hvězdný safír Isidar Mithrim – a překvapí Durzu natolik, že mu Eragon stačí probodnout srdce. Urgálové, které Durza doposud ovládal kouzly, jsou zahnáni zpátky do tunelů.

Zatímco Eragon leží po bitvě v bezvědomí, telepaticky se s ním spojí bytost, která se mu představí jako Togira Ikonoka – Zdravý mrzák. Nabídne mu odpovědi na všechny jeho otázky a pobídne ho, aby jej vyhledal v elfském městě Ellesméra.

Když se Eragon probere, zjistí, že přes veškerou Angelinu snahu mu na zádech zůstala jizva podobná té Murtaghově. Ke své nelibosti

si uvědomí, že Durzu zabil jen šťastnou náhodou a že zoufale potřebuje další výcvik.

Eragon se tedy rozhodne, že vyhledá Togiru Ikonoku v Ellesmře a bude se od něj učit. Osudové události teď probíhají rychlým tempem, po Alagäesii se šíří první hlasité zprávy o nadcházející válce a kvapem se blíží čas, kdy bude muset Eragon udělat krok vpřed a postavit se svému jedinému skutečnému nepříteli: králi Galbatorixovi.

ELDEST

DVOJÍ ZTRÁTA

Písně mrtvých jsou nářkem živých.

To si pomyslel Eragon, když překračoval zkroucené a rozsekané tělo urgala a poslouchal nářky žen, které odnášely své milované z krví nasáklé půdy Farthen Dûru. Safira raději mrtvolu obešla. V duté hoře panovalo šedé přitímí, narušované jen třpytem jejích modrých šupin.

Byly to už tři dny, co se Vardenové a trpaslíci postavili urgálům a uhájili Tronjheim, míli vysoké kuželovité město uprostřed Farthen Dûru, bojiště však dosud zůstávalo poseto zmasakrovanými těly. Mrtvých leželo všude tolik, že je nemohli ani pochovat. V dálce u stěny Farthen Dûru temně planul mohutný oheň, v němž pálili urgaly. Je žádný pohřeb nečekal, ani spočinutí v zemi. Jakmile se Eragon probal z bezvědomí a zjistil, že Angela vyléčila jeho zranění, chtěl pomáhat s odstraňováním škod. Zkusil to třikrát, ale pokaždé ho přepadla strašná bolest, která jako by mu vystřelovala z páteře. Léčitelé pro něj připravili různé lektvary, Arya s Angelou tvrdily, že je úplně zdravý. A přesto to bolelo. Ani Safira mu neuměla pomoci, jen s ním mohla tu bolest sdílet při jejich duchovním spojení.

Eragon si přejel rukou po obličeji a pohlédl vzhůru ke vzdálenému vrcholku Farthen Dûru, kde se za černou hradbou kouře z pohřební hranice ukazovaly hvězdy. *Tři dny.* Uplynuly tři dny od chvíle, kdy zabil Durzu; od chvíle, kdy mu lidé začali říkat Stínovrah; od chvíle, kdy mu zbytky černokněžníkovy vědomí ochromily mysl a kdy ho zachránil tajemný Togira Ikonoka, Zdravý mrzák. Nikomu o svém vi-

dění neřekl, jenom Safíře. Boj s Durzou a temnými duchy, kteří ho ovládali, Eragona změnil; zatím si ovšem nebyl jistý, zda k lepšímu, nebo k horšímu. Cítil se zranitelný, jako by měl každý nečekaný otřes roztržtit jeho vyléčené tělo a vědomí.

A teď se vrátil na místo bitvy, poháněný nutkavou touhou vidět její následky. Rozhlížel se kolem a viděl jen bolestnou přítomnost smrti a úpadku, a ne tu slávu, kterou opěvují hrdinské písně.

V dřívějších dobách, ještě než ra'zakové před několika měsíci zavraždili jeho strýce Gera, by Eragona krutost, již byl svědkem mezi lidmi, trpaslíky a urgaly, zničila. Teď se cítil otupělý. S pomocí Safíry si však uvědomil, že jediná cesta, jak nepřijít uprostřed takové bolesti o rozum, je něco *dělat*. Navíc už nevěřil, že život má nějaký smysl – ne po tom, co viděl Kully, obří urgaly, trhat muže na kusy, zemi posetou rozsekanými údy a hlínu tak nasáklou krví, že mu promáčela podrážky bot. Usoudil, že pokud ve válce existuje nějaká spravedlnost, pak je to v boji na ochranu bezbranných.

17 Sehnul se a sebral ze země zub, stoličku. Pohazoval si s ní v dlani a pomalu se Safírou dál obcházelí udusanou pláň. Když se zastavili na jejím okraji, zahlédli, jak k nim z Tronjheimu pospíchá Jörmundur – zástupce vardenského vůdce Ažihada. Jakmile se k nim přiblížil, uklonil se mu. Eragon věděl, že ještě před pár dny by to neudělal.

„To jsem rád, že jsem tě včas našel, Eragone.“ Jörmundur svíral v ruce svitek pergamenu. „Ažihad se vrací a chce, abys byl u toho. Ostatní už na něj čekají u západních bran Tronjheimu. Musíme si pospíšet, abychom ho stihli.“

Eragon přikývl, zamířil k bráně a stále se přitom dotýkal Safíry. Ažihad byl od bitvy většinu času pryč a snažil se dopadnout urgaly, kterým se podařilo utéct do podzemních chodeb trpaslíků pod Beorskými horami. Viděli ho mezitím jen jednou, a to zrovna zuřil, protože zjistil, že dcera Nasuada nesplnila jeho příkaz a neodešla před bitvou do bezpečí spolu s ostatními ženami a dětmi. Místo toho tajně bojovala v řadách vardenských lukostřelců.

Ažihada teď doprovázeli Murtagh a Dvojčata: Dvojčata jej měla na nebezpečné cestě chránit svými kouzly, zatímco Murtagh toužil

Vardenům znovu dokazovat, že mu mohou důvěřovat. Eragona překvapilo, že lidé tak změnili svůj postoj k Murtaghovi, synovi Dračího jezdce Morzana a nejvěrnějšího z Galbatorixových Křivopřísežníků. I když Murtagh svým otcem pohrdal a byl oddaný Eragonovi, Vardenové mu zpočátku nevěřili. Ale teď se nikomu z nich nechtělo plýtvat energií na malichernou zášť, když měli spousty jiné práce. Eragon litoval, že si nemůže s Murtaghem promluvit, a těšil se, až si o všem co nejdřív popovídají.

Když se Safirou obešli Tronjheim, uviděli ve světle lucerny před dřevěnou branou malou skupinku. Byl tam i Orik, trpaslík netrpělivě přešlapující na podsaditých nohou, a Arya. Ve tmě zářil bílý obuvaz, který měla na paži, a tlumeně se jí odrážel ve vlasech. Eragon pocítil zvláštní vzrušení, tak jako vždy, když elfku uviděl. Letmo na něj a na Safiru pohlédla zelenýma blýskavýma očima a dál vyhlížela Ažihada.

Tím, že Arya rozbila Isidar Mithrim – obří hvězdný safír, který měl dvacet metrů napříč a byl vybroušený do tvaru růže –, pomohla Eragonovi zabít Durzu a vyhrát tak celou bitvu. Přesto se na ni trpaslíci hněvali, neboť zničila jejich nejcennější poklad. Odmítli kamkoli odnést zbytky safíru a nechali je ležet v obrovském kruhu uvnitř hlavní haly Tronjheimu. Eragon se procházel střepinovou spouští a prožíval zármutek nad ztracenou nádherou společně s trpaslíky.

Zastavili se Safirou u Orika a rozhlédli se po pusté pláni kolem Tronjheimu, která se prostírala pět mil na všechny strany až ke stěnám Farthen Dûru. „Odkud má Ažihad přijít?“ zeptal se Eragon.

Orik ukázal na trs luceren zavěšených u obrovské díry do tunelu asi dvě míle od nich. „Brzy by tu měl být.“

Eragon trpělivě čekal s ostatními, odpovídal na dotazy a poznámky, ale jinak raději v duchu mluvil se Safirou. Ticho, které se ve Farthen Dûru rozhostilo, mu vyhovovalo.

Uběhla půlhodina, než se u vzdáleného tunelu něco pohnulo. Z otvoru vylezla skupina deseti mužů, pak se otočili a pomohli ven přibližně stejnému počtu trpaslíků. Jeden z mužů – Eragon předpokládal, že je to Ažihad – zvedl ruku a válečníci se za ním shromáždili.

li ve dvou řadách. Na znamení začal útvar hrdě pochodovat směrem k Tronjheimu.

Když ušli sotva pár metrů, tunel za nimi opět ožil a vyskočily z něj další postavy. Eragon přimhouřil oči, neboť zdálky pořádně neviděl.

To jsou urgalové! vykřikla Safira a tělo se jí napjalo jako tětiva.

Eragon se jí dál nevyptával. „Urgalové!“ vykřikl, vyskočil na Safiru a vynadal sám sobě, že nechal meč Zar’roc ve své komnatě. Nikdo nečekal útok v tuto chvíli, bezprostředně poté, co zahnali urgalskou armádu.

Safira roztáhla azurově modrá křídla, máchla jimi, vyskočila a každou vteřinou letu nabírala rychlost a výšku; Eragona při tom celou dobu bodala rána v zádech. Pod nimi utíkala Arya k tunelu tak rychle, že skoro držela tempo se Safirou. Za ní pak běžel Orik s několika muži, zatímco Jörmundur spěchal zpátky ke kasárnám.

Eragon mohl jen bezmocně sledovat, jak se urgalové vrhli na zadní část Ažihadova oddílu; na takovou dálku nemohl použít kouzlo. Využili okamžiku překvapení a vmžiku zkosili čtyři vojáky a přinutili zbytek mužů a trpaslíků, aby se shlukli kolem Ažihada, když se ho snažili ochránit. Meče a sekery zařinčely, jak se do sebe bojovníci pustili. Od jednoho z Dvojčat vyšlehl záblesk a jeden urgál padl k zemi s useknutou paží.

Chvíli to vypadalo, že se skupina dokáže urgalům ubránit, pak to ale ve vzduchu zavířilo a scéna jim zmizela v tenkém pásu mlhy. Když se mlha rozplynula, stáli tam už jen čtyři válečníci: Ažihad, Dvojčata a Murtagh. Urgalové na ně dotírali a zastínili Eragonovi výhled, takže jen bezmocně hleděl s narůstající hrůzou a strachem.

Née! Née! Née!

Než doletěli na místo, hlouček urgalů se vrátil zpátky do tunelu, zalezl pod zem a zanechal po sobě jenom padlá těla.

Jakmile Safira přistála, Eragon seskočil na zem, pak ho ale přemohl zármutek a vztek a zaváhal. *Tohle nedokážu.* Příliš mu to připomínalo okamžik, kdy se vrátil na farmu a našel tam umírajícího strýce Gera. S každým krokem přemáhal obavy a začal hledat, jestli někdo přežil.

Místo se nepříjemně podobalo bojišti, které si předtím prohlížel, jen krev tady byla čerstvá.

Uprostřed té spouště ležel Ažihad s náprsním krunýřem rozsekaným četnými ranami. A kolem něj pět urgálů, které stačil zabít. Ještě ztěžka přerývaně dýchal. Eragon k němu poklekl a sklonil tvář, aby jeho slzy nedopadaly na vůdcovu zraněnou hrud'. Takové rány se nedaly vyléčit. Arya už k nim dobíhala, potom se však zarazila a zastavila. Tvář jí potemněla smutkem, když poznala, že Ažihada už nikdo nezachrání.

„Eragone,“ vyklouzlo Ažihadovi mezi rty. Byl to jen slabý šepot.

„Ano, tady jsem.“

„Poslouchej mě, Eragone... Mám pro tebe poslední příkaz.“ Eragon se sklonil níž, aby slyšel jeho slova. „Něco mi musíš slíbit: slib mi, že... nedovolíš, aby mezi Vardeny zavládl chaos. Oni jsou jediná naděje, jak vzdorovat Království... Musejí zůstat silní. Musíš mi to slíbit.“

„Slibuji.“

„Žij v pokoji, Eragone Stínovrahu...“ S tím posledním vydechnutím Ažihad zavřel oči, jeho vznešená tvář znehybněla a zemřel.

Eragon sklopil hlavu. Měl tak sevřené hrdlo, že to bolelo a jen stěží se dokázal nadechnout. Arya požehnala Ažihadovi ve starověkém jazyce a dodala svým zvučným hlasem: „Běda... Jeho smrt vyvolá velké spory. Má pravdu, musíš udělat všechno pro to, abys předešel mocenským bojům. Pomohu ti, kdykoli to bude možné.“

Eragonovi nebylo do řeči a díval se na ostatní těla. Co by za to dal, kdyby teď mohl být někde jinde. Safira očichala jednoho z urgálů a řekla: *Tohle se nemělo stát. Je to zločin a o to horší, že se stal v době, kdy bychom měli být v bezpečí a slavit vítězství.* Prozkoumala další tělo a potom prudce otočila hlavu. *Kde jsou Dvojčata a Murtagh? Mezi mrtvými nejsou.*

Eragon přelétl mrtvolý očima. *Máš pravdu!* S radostnou nadějí spěchal k ústí tunelu. V dutinách sešlapaných mramorových schodů se srážely loužičky krve jako řada černých zrcátek, lesklých a oválných, jako by tudy někdo táhl několik krvácejících těl. *Urgalové je museli unést! Ale proč? Nikdy si neberou vězně ani rukojmí. V okamžiku*